

Studii biblice

Lecția pentru 1 martie

Două mari porunci

Versetul cheie: „Unul dintre cărturari, auzindu-i discutând și văzând că le-a răspuns bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă dintre toate?”

Marcu 12:28

Pasaje biblice selectate:

Marcu 12:28-34

Înainte de lecția de astăzi, Isus a fost confruntat în curtea Templului de către preoții și bătrânii, care l-au întrebat cu ce autoritate predica. (Marcu 11:27,28). Ca răspuns, Isus le-a spus pilda viticultorilor răi, în care îngrijitorii răi l-au ucis pe fiul proprietarului. Prin această parabolă, Isus i-a identificat în mod clar pe liderii religioși evrei ca fiind cei care îl vor uide pe Fiul lui Dumnezeu, pentru a-și păstra puterea și autoritatea asupra poporului. Isus a răspuns, așa cum este consemnat în relatarea lui Matei: „Împărăția lui Dumnezeu vă va fi luată și va fi dată unui neam care va aduce roadele ei.” Matei 21:43

Mâniați de aceasta, fariseii și alți lideri ai iudeilor au încercat să-l prindă pe Isus în capcană cu diverse întrebări. Fariseii l-au întrebat dacă este legal să plătească tribut lui Cezar, la care Domnul a răspuns: „Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” (Marcu 12:13-17). Saducheii l-au întrebat apoi pe Isus care dintre cei șapte frați ai lui, care se căsătoriseră cu aceeași femeie, ar fi soțul ei în împărăția lui. Din cauza necredinței lor în învierea morților, Isus le-a răspuns:

„Greșeala voastră este că nu cunoașteți Scripturile și nu cunoașteți puterea lui Dumnezeu.” Marcu 12:24

Impresionat de răspunsurile lui Isus, un „scrib” a pus întrebarea consemnată în versetul nostru cheie, probabil cu toată sinceritatea. „Isus a răspuns: «Cea mai importantă poruncă este aceasta: Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn. Și trebuie să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta» (Marcu 12:29,30). Cât de minunat de cuprinzătoare este această afirmație a lui Isus, citată direct din Deuteronom 6:4,5.

Isus a mers mai departe de întrebarea scribului, declarând că a doua poruncă este legată de prima, și anume: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”. (Marcu 12:31). Și aici, Isus a citat din Vechiul Testament. (Leviticul 19:18). Cât de mult se spune în foarte puține cuvinte. Biblia revelează un Dumnezeu al milostivirii, al compasiunii și al iubirii, așa cum se manifestă prin proviziile Sale pentru bunăstarea creaturilor Sale. Cuvântul lui Dumnezeu îi îndeamnă, de asemenea, pe oamenii Săi să iubească în schimb, prezentând un standard înalt de relaționare cu Creatorul nostru, precum și cu semenii noștri.

Această Lege a lui Dumnezeu nu a fost încă înțeleasă în sensul ei deplin. O abordare limitată a acestui standard poate fi găsită în scrierile lui Confucius, în sensul că nu trebuie să faci altora ceea ce nu ai vrea să-ți facă alții ție. Ce contrast vedem însă când comparăm acest lucru cu Scripturile! Una este doar o afirmație negativă, cealaltă este una pozitivă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”.

Într-adevăr, există multe aspecte ale legii lui Dumnezeu care o caracterizează ca fiind divină. Cât de frumoasă ar fi lumea dacă oamenii ar fi capabili și dispuși să trăiască în conformitate cu aceste două mari legi. Fiecare l-ar iubi pe Tatăl Ceresc din toată inima și din tot sufletul. Toți și-ar iubi aproapele ca pe ei înșiși, căutând să-i slujească ori de câte ori ar avea ocazia. Acela ar fi Paradisul. Slavă Domnului, aceasta este ceea ce ni se asigură că va fi lumea, când va fi înființat regatul mesianic.